การเผยพระวจนะ ในช่วงเวลาที่สำคัญ

Lesson 11 for
December 12, 2026

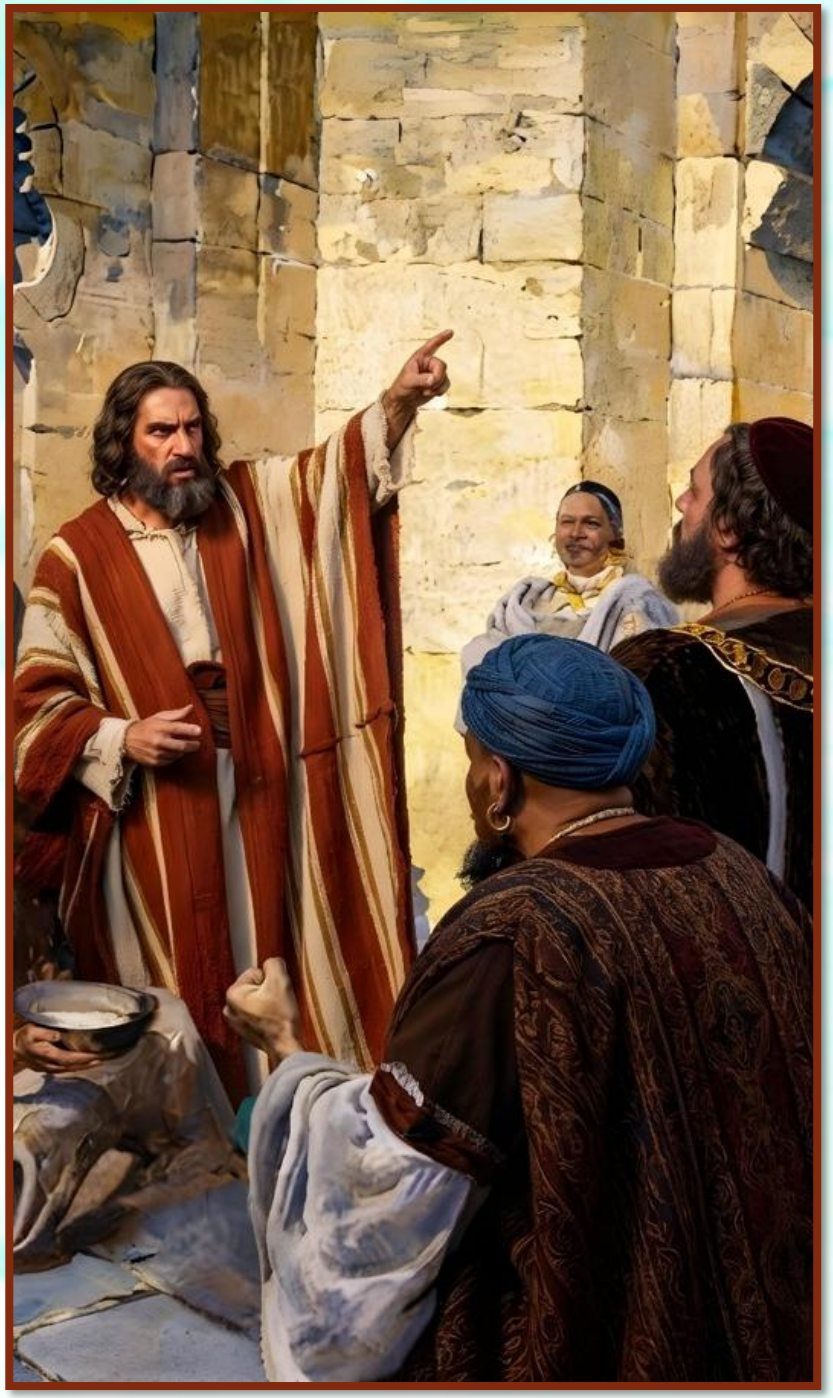

"แท้จริงพระยาห์เวห์องค์เจ้านายไม่ทรงทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยไม่เปิดเผยความลี้ลับ ให้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์ คือผู้เผยพระวจนะ" (อาโมส 3:7)

พระเจ้าทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งประวัติศาสตร์ “พระองค์ทรงเปลี่ยนวาระและฤดูกาล ทรงถอดกษัตริย์และทรงตั้งกษัตริย์ขึ้นใหม่” (ดาเนียล **2:21**)

ก่อนที่จะทรงนำการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่มาสู่ประวัติศาสตร์ พระเจ้าจะทรงแจ้งให้ทราบล่วงหน้าผ่านทางผู้เผยพระวจนะของพระองค์ (อาโมส **3:7**)

เหตุใดพระองค์จึงทรงทำเช่นนั้น? เพราะพระองค์ไม่ประสงค์ให้คนบาปต้องตาย แต่ทรงปรารถนาให้พวกเขากลับใจใหม่ เปลี่ยนวิถีชีวิตของตน และได้รับชีวิตนิรันดร์

ตัวอย่างเช่น หากกษัตริย์เศเดคียาห์ยอมถ่อมพระทัยและกลับใจใหม่ กรุงเยรูซาเล็มก็คงจะไม่ถูกทำลาย (เยเรมีย์ **38:17-18**)

การสำแดงผ่านทางผู้เผยพระวจนะ

ในยุคก่อนน้ำท่วมโลก

ในยุคสมัยของเหล่าผู้วินิจฉัย

ในยุคสมัยของเหล่ากษัตริย์

ในยุคสมัยของการตกเป็นเชลย

สำหรับยุคสุดท้าย

การปรากฏขึ้นของสิ่งที่เป็นคำพยากรณ์ในยุคก่อนเหตุการณ์น้ำท่วมโลก

“พระยาห์เวห์จึงตรัสว่า “เราจะกวาดล้างมนุษย์ที่เราได้สร้างมานี้ไปเสียจากแผ่นดิน ทั้งมนุษย์และสัตว์ใช้งาน กับสัตว์เลื้อยคลานและนกในอากาศด้วย เพราะว่าเราเสียใจที่ได้สร้างพวกเขา แต่โนอาห์เป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระยาห์เวห์” (ปฐมกาล 6:7-8)

ในช่วงยุคแรกๆ ของมนุษยชาติ ลูกหลานของเสทต่างร้องเรียกพระนามของพระเจ้า ในขณะที่ลูกหลานของคาอินกลับไม่ได้ทำเช่นนั้น (ปฐมกาล 4:16, 26) เมื่อถึงรุ่นที่เจ็ด ความแตกต่างระหว่างคนสองกลุ่มนี้ก็ปรากฏชัดเจนขึ้น กล่าวคือ ลาเมคเป็นคนใช้ความรุนแรงและมีภรรยาหลายคน ส่วนเอโนคกลับดำเนินชีวิตอยู่กับพระเจ้า (ปฐมกาล 4:19, 23; 5:22)

นับจากนั้นเป็นต้นมา สภาพการณ์ทุกอย่างก็เสื่อมทรามลงอย่างรวดเร็ว บรรดาบุตรของพระเจ้า (ลูกหลานของเสท) ได้แต่งงานกับบุตรสาวของมนุษย์ (ลูกหลานของคาอิน) และหันหลังให้แก่พระเจ้า จนกระทั่ง “ทุกสิ่งที่เขาคิดในใจล้วนเป็นความชั่วร้ายอยู่เสมอไป” (ปฐมกาล 6:1-5)

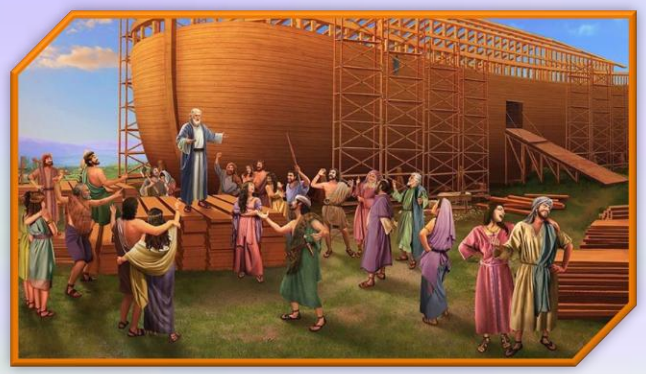

ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงตัดสินพระทัยที่จะทำลายมนุษยชาติผู้เต็มไปด้วยบาป (ปฐมกาล 6:6-7) ทว่าก่อนที่จะทรงกระทำการดังกล่าว พระองค์ได้ประทานโอกาสให้พวกเขาหันกลับจากการทำบาปและได้รับความรอดผ่านทางผู้เผยพระวจนะของพระองค์ คือ โนอาห์ ผู้ซึ่งเป็นผู้ประกาศความชอบธรรม (ปฐมกาล 6:8, 11-14; 2 เปโตร 2:5)

การปรากฏของบทบาทผู้เผยพระวจนะในยุคผู้วินิจฉัย

"ยังมีผู้เผยพระวจนะหญิงคนหนึ่งซึ่งเป็นผู้วินิจฉัยคนอิสราเอลในเวลานั้น ชื่อเดโบราห์ ภรรยาของลัปปิโดท" (ผู้วินิจฉัย 4:4)

หลังจากที่โยชูวาและบรรดาผู้อาวุโสที่สืบทอดต่อจากท่านได้ล่วงลับไปแล้ว ชนชาติอิสราเอลก็ตกอยู่ในความเสื่อมทราม พระเจ้าจึงทรงจำเป็นต้องถอนการปกป้องคุ้มครองไปจากพวกเขา (ผู้วินิจฉัย 2:7, 11-15)

ในช่วงเวลานั้น พระเจ้าทรงช่วยเหลือประชากรของพระองค์ด้วยสองวิธี คือการส่งผู้เผยพระวจนะมาเพื่อเรียกร้องให้พวกเขากลับใจใหม่ (ผู้วินิจฉัย 6:8-10) และการส่งผู้วินิจฉัยมาเพื่อช่วยกอบกู้พวกเขา (ผู้วินิจฉัย 2:16) ซึ่งในตัวของเดโบราห์นั้น บทบาททั้งสองประการนี้ได้รวมเข้าไว้ด้วยกัน (ผู้วินิจฉัย 4:4)

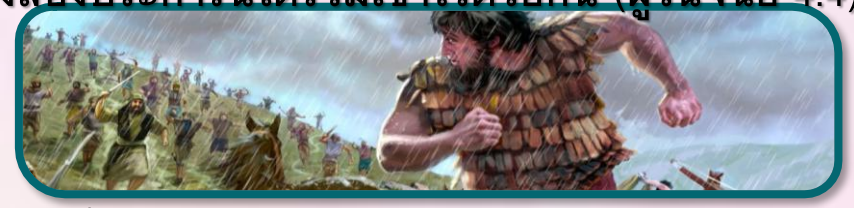

เดโบราห์ได้ถ่ายทอดพระบัญชาของพระเจ้าไปยังแม่ทัพบาราค โดยให้ปลดปล่อยอิสราเอลจากการครอบงำของยาบินด้วยการเอาชนะซิสรา (ผู้วินิจฉัย 4:6-7) แม้ในทางทหารแล้วภารกิจนี้จะเป็นไปไม่ได้เลย แต่เดโบราห์ก็ไม่ลังเลที่จะส่งต่อพระบัญชานั้น อีกทั้งยังโน้มน้าวให้บาราคยอมรับภารกิจและนำกองทัพของประชาชนออกไปสู้รบ (ผู้วินิจฉัย 4:8-10)

ภายหลังจากชัยชนะอันยิ่งใหญ่ของอิสราเอล เดโบราห์และบาราคได้เบนความสนใจของประชาชนไปสู่ "ผู้ปลดปล่อย" ที่แท้จริง ซึ่งก็คือพระเจ้าผู้ทรงประทานชัยชนะแก่พวกเขานั่นเอง

ทั้งสองจึงร่วมกันขับร้องบทเพลงสรรเสริญพระเจ้าเพื่อเป็นการขอบพระคุณสำหรับการช่วยกอบกู้อันยิ่งใหญ่ในครั้งนี้ (ผู้วินิจฉัย 5:1-2)

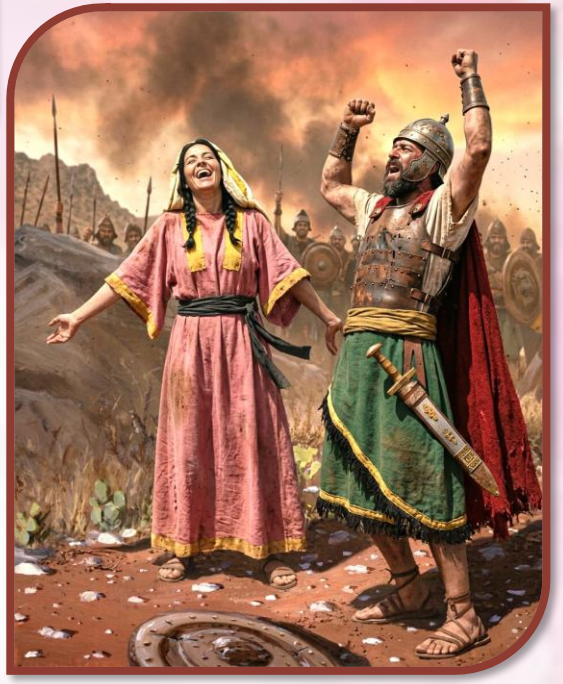

การปรากฏขึ้นของผู้เผยพระวจนะในยุคกษัตริย์

"และเอลียาห์ก็เข้ามาใกล้ประชาชนทั้งปวง กล่าวว่า "ท่านทั้งหลายจะลังเลใจอยู่ระหว่างสองฝ่ายนี้นานเท่าไร? ถ้าพระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้า จงติดตามพระองค์ แต่ถ้าพระบาอัลเป็น ก็จงตามท่านไปเถิด" แต่ประชาชนไม่ตอบท่านสักคำเดียว" (1 พงษ์กษัตริย์ 18:21 NIV)

แม้จะมีความพยายามจากฝ่ายพระเจ้า แต่ยุคสมัยของผู้พิพากษากลับเต็มไปด้วยการหวนกลับไปทำบาปซ้ำแล้วซ้ำเล่า (ผู้วินิจฉัย 2:18-19) การสถาปนาระบอบกษัตริย์ในราชวงศ์ดาวิดดูเหมือนจะช่วยยับยั้งแนวโน้มดังกล่าวได้บ้าง แต่ไม่นานนัก อิสราเอลก็แตกแยกออกเป็นสองฝ่าย และบรรดากษัตริย์ (โดยเฉพาะในอาณาจักรฝ่ายเหนือ) ต่างก็นำประชาชนให้หันไปละทิ้งความเชื่อในพระเจ้า

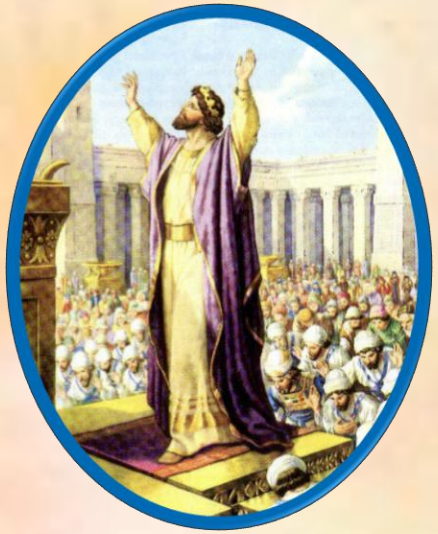

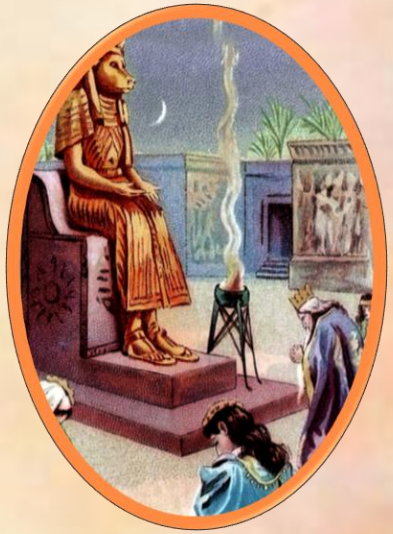

ในสมัยของกษัตริย์อาหับ เอลียาห์เป็นผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าเพียงคนเดียว ในขณะที่เยเซเบลให้การสนับสนุนผู้เผยพระวจนะของพระบาอัลและพระอาเชราห์ถึง 850 คน (1 พงศ์กษัตริย์ 18:19)

เมื่อเอลียาห์เรียกร้องให้ประชาชนกลับใจ พวกเขากลับนิ่งเฉยไม่ตอบรับ (1 พงศ์กษัตริย์ 18:21) แต่หลังจากได้เห็นการอัศจรรย์ครั้งยิ่งใหญ่ ในที่สุดประชาชนก็ยอมรับพระเจ้า (1 พงศ์กษัตริย์ 18:39)

เช่นเดียวกับเอลียาห์ในยุคปัจจุบัน ภารกิจของเราคือการเรียกร้องให้โลกที่ปฏิเสธพระเจ้าหันกลับมากลับใจใหม่

การปรากฏของเหล่าผู้เผยพระวจนะในช่วงเวลาแห่งการเป็นเชลย

"พระองค์ทรงอดทนกับเขาอยู่หลายปี และทรงเตือนเขาด้วยพระวิญญาณของพระองค์ทางผู้เผยพระวจนะของพระองค์ เขาก็ยังไม่เงี่ยหูฟัง เพราะฉะนั้นพระองค์จึงทรงมอบเขาไว้ในมือของชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินนั้น" (เนหะมีย์ 9:30)

พระเจ้าทรงส่งผู้เผยพระวจนะหลายคนไปยังอาณาจักรฝ่ายเหนือ คืออิสราเอล แต่พวกเขากลับไม่ยอมกลับใจ ในที่สุด พระองค์จึงทรงอนุญาตให้ชาวอัสซีเรียเนรเทศพวกเขาไป (2 พงศ์กษัตริย์ 17:5-6)

ส่วนอาณาจักรฝ่ายใต้ คือยูดาห์ แม้จะยังคงรักษาความซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าไว้ได้ในระดับหนึ่ง แต่เนื่องจากบาปที่พวกเขาได้กระทำ พวกเขาจึงต้องถูกเนรเทศไปยังบาบิโลนเช่นกัน (2 พงศาวดาร 36:20)

นับตั้งแต่การละทิ้งความเชื่อของชาติในช่วงสมัยผู้วินิจฉัย จนกระทั่งถึงการถูกเนรเทศไปยังบาบิโลนนั้น เป็นเวลาถึงแปดศตวรรษ พระเจ้าทรงอดทนต่อคนบาปเพียงใด! (เนหะมีย์ 9:30)

กระนั้น แม้ในช่วงที่ถูกเนรเทศ พระเจ้าก็มิได้ทรงลืมประชากรของพระองค์ พระองค์ยังคงส่งผู้เผยพระวจนะอย่างเอเสเคียลและดาเนียลไปหาพวกเขาที่นั่นด้วย และเมื่อประชากรหันกลับมาหาพระเจ้า พระองค์ก็ทรงนำพวกเขากลับคืนสู่กรุงเยรูซาเล็ม (2 พงศาวดาร 36:22-23)

การสำแดงทางคำพยากรณ์สำหรับยุคสุดท้าย

"วิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ที่พระเจ้าประทานแก่พระองค์ เพื่อสำแดงต่อบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์เกี่ยวกับสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นในเร็วๆ นี้ และพระองค์ทรงใช้ทูตสวรรค์ไปแจ้งกับยอห์นผู้รับใช้ของพระองค์" (วิวรณ์ 1:1)

พระเยซูทรงเปิดเผยแก่ยอห์นถึงประวัติศาสตร์ของผู้ที่สืบทอดต่อจากชนชาติอิสราเอลในฐานะประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรรไว้ นั่นคือ คริสตจักรของคริสเตียน (วิวรณ์ 1:1) ประวัติศาสตร์นี้แสดงให้เห็นว่าคริสตจักรเองก็เคยหันเหออกจากความเชื่อเช่นเดียวกับอิสราเอล ในขณะเดียวกันก็เผยให้เห็นถึงกลุ่มผู้เชื่อที่จะยังคงรักษาความเชื่อไว้อย่างมั่นคงจนถึงวาระสุดท้าย

ท่ามกลางนิมิตแห่งการพิพากษาและการทำลายล้าง พระธรรมวิวรณ์ยังมอบถ้อยคำแห่งความหวังเพื่อหนุนใจบุตรชายและบุตรสาวของพระเจ้าให้ยืดมั่นในความเชื่อต่อไป

ยอห์นได้บันทึกไว้ว่า เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา ผู้ที่ได้รับชัยชนะจะมีส่วนในเยรูซาเล็มใหม่ ซึ่งเป็นเมืองหลวงของแผ่นดินโลกใหม่ที่ซึ่งเราจะดำรงชีวิตอยู่ชั่วนิรันดร์โดยปราศจากความทุกข์ ความเจ็บป่วย ความตาย หรือความเจ็บปวดใดๆ (วิวรณ์ 21:1-7)

ในยุคสุดท้ายนี้ พระเจ้ายังได้ทรงส่งผู้เผยพระวจนะหญิงมาเพื่อช่วยขยายความเข้าใจของเราเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อีกทั้งเพื่อช่วยเหลือและนำทางเราในการดำเนินชีวิตคริสเตียนอีกด้วย

“ในอดีตกาล พระเจ้าผู้ทรงสถิตในสวรรค์ทรงเปิดเผยพระวจนะของพระองค์แก่บรรดาผู้เผยพระวจนะของพระองค์ และพระองค์ก็ยังทรงทำเช่นนั้นอยู่ พระองค์ทรงเห็นทั้งปัจจุบันและอนาคตอย่างชัดเจน และทรงแสดงให้ผู้รับใช้ของพระองค์เห็นประวัติศาสตร์ในอนาคตว่าจะเกิดอะไรขึ้น พระผู้ทรงรอบรู้ทรงมองย้อนกลับไปในยุคต่าง ๆ และทรงทำนายการขึ้นและลงของอาณาจักรต่าง ๆ ผ่านทางผู้เผยพระวจนะของพระองค์หลายร้อยปีก่อนที่เหตุการณ์ที่ทำนายไว้จะเกิดขึ้น เสียงของพระเจ้าดังก้องไปทั่วทุกยุคทุกสมัย บอกกล่าวแก่ผู้คนบนโลกถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้น กษัตริย์และเจ้าชายขึ้นครองราชย์ในเวลาที่กำหนด พวกเขาคิดว่าพวกเขากำลังทำตามพระประสงค์ของตนเอง แต่ในความเป็นจริงแล้ว พวกเขากำลังทำตามพระวจนะที่พระเจ้าทรงประทานผ่านทางผู้เผยพระวจนะของพระองค์”

E. G. W. (Christ Triumphant, November 16)

ภาคผนวก: วิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของ เอลเลน จี ไวท์

พันธกิจด้านการพยากรณ์ของเอลเลน จี. ไวท์ ดำเนินมานานกว่า 60 ปี ผ่านทางเธอพระเจ้าได้ประทานนิมิตและข่าวสารต่าง ๆ ซึ่งค่อย ๆ ปรับเปลี่ยนไปตามความจำเป็นที่เกิดขึ้นภายในคริสตจักรเซเว่นธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสในช่วงเริ่มต้น

1844-1863

เธอให้กำลังใจและปลอบประโลมเหล่าผู้เชื่อภายหลังจากเหตุการณ์ความผิดหวังครั้งใหญ่ (**Great Disappointment)**

± 1863-1869

เธอส่งเสริมการปฏิรูปด้านสุขภาพ

± 1870-1879

เธอมีส่วนช่วยในการพัฒนาระบบการศึกษาของคริสตจักรแอ๊ดเวนตีส

± 1880-1900

เธอช่วยสร้างความสมดุลให้กับหลักข้อเชื่อของคริสตจักรแอ๊ดเวนตีสในประเด็นเรื่องความชอบธรรม (**Justification)**

± 1901-1903

เธอมีส่วนร่วมในการจัดระเบียบโครงสร้างของคริสตจักรใหม่

